

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 290/2020-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 32/2015 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. apríla 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 32/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je žalovaným v súdnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 Cb 32/2015, v ktorom sa žalobkyňa žalobou podanou 31. júla 2015 proti nemu domáha zaplataenia finančnej sumy 360 000 € s príslušenstvom z titulu náhrady škody.

3. Z dôvodu, že sťažovateľ zastáva názor, že v napadnutom konaní postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 47 charty, podal ústavnému súdu ústavnú sťažnosť, ktorú v súvislosti s namietaným porušením označených práv odôvodňuje takto:

«... sťažovateľ vytyka súdu prvej inštancie, že jeho doterajšie úkony nemožno považovať za dostatočne efektívne a účinné, keďže sa sťažovateľ ani po viac ako 4 rokoch a takmer 9 mesiacoch vedenia konania „nedočkal“ právoplatného rozhodnutia, resp. žiadneho meritórneho rozhodnutia...

... Súd prvej inštancie prvé 2 roky konania sa zaoberal len žiadosťou žalobcu o oslobodenie od súdneho poplatku za podanú žalobu.

... V predmetnom konaní súd prvej inštancie vytýčil 3 pojednávania, dňa 02.10.2018, dňa 06.11.2018 a dňa 18.12.2018, z ktorých jedno pojednávanie dňa 06.11.2018 bolo odročené z dôvodu neúčasti právneho zástupcu žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že prvé pojednávanie súd prvej inštancie vytýčil po vyše 3 rokov odo dňa začatia konania.

... V predmetnom konaní sa sťažovateľ ako žalovaný viackrát písomne vyjadroval vo veci samej a označoval dôkazy, a to dňa 05.11.2017, dňa 27.11.2017, dňa 23.01.2018, dňa 29.01.2018 a dňa 22.10.2018. A zároveň sa sťažovateľ ako žalovaný vyjadril vo veci samej na pojednávaní dňa 02.10.2018 a dňa 18.12.2018. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ ako žalovaný je aktívnou stranou sporu.

... V predmetnom konaní sa i žalobca viackrát písomne vyjadroval vo veci samej a označoval dôkazy, a to dňa 03.04.2018 a dňa 04.05.2018. A zároveň sa žalobca vyjadril vo veci samej na pojednávaní dňa 02.10.2018 a dňa 18.12.2018. Z uvedeného vyplýva, že i žalobca je aktívnou stranou sporu.

... Súd prvej inštancie uznesením č. k. 7Cb/32/2015 – 216 zo dňa 25.03.2019 prerušil konanie podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov... z dôvodu, že toho času na Okresnom súde Bratislava I prebiehalo súdne konanie pod spis. zn. 18C/5/2019 na základe žaloby podanej sťažovateľom ako žalovaným, ktorou sa žalovaný domáhal určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014, pričom poukázal na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 18C/5/2019 sa rieši otázka významná aj pre konanie vedené na Okresnom súde Senica pod spis. zn. 7Cb/32/2015, nakoľko určením neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014 žalobca môže stratiť aktívnu vecnú legitimitáciu rozhodnú pre konanie na Okresnom súde Senica pod spis. zn. 7Cb/32/2015.

... Dňa 26.02.2020 Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v konaní spis. zn. 31Cob/58/2019 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 25.03.2019 č. k. 7Cb/32/2015-216 uznesením spis. zn. 31Cob/58/2019 – 238 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa zmenil tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 18C/5/2019 zamietol.

... Z... odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Trnave celkom jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie nekonal hospodárne, a teda efektívne, keď prerušil konanie,

nakoľko mal možnosť zvážiť iné opatrenie (mohol sa zaoberať prejudiciálnou otázkou podstatnou pre rozhodnutie vo veci samej bez čakania na rozhodnutie iného súdu).

... Celková doba neefektívneho prerušenia konania na Okresnom súde Senica pod spis. zn. 7Cb/32/2015 od vydania uznesenia č. k. 7Cb/32/2015 – 216 zo dňa 25.03.2019 až do vydania uznesenia spis. zn. 31Cob/58/2019 – 238 zo dňa 26.02.2020 o zmene uznesenia č. k. 7Cb/32/2015 – 216 zo dňa 25.03.2019, je takmer 1 rok.

... Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nekonal efektívne, keď (i) po extrémne dlhý čas (2 roky) sa zaoberal žiadosťou žalobcu o oslobodenie od súdneho poplatku za podanú žalobu, (ii) prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo po vyše 3 rokoch odo dňa začatia konania, (iii) súd prvej inštancie mal dostatočne ozrejmý skutkový stav veci na základe početných vyjadrení oboch sporových strán vo veci samej, (iv) súd prvej inštancie nehospodárne prerušil konanie.»

4. Na základe už uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

«1. „Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, konaním a postupom Okresného súdu Senica v súdnom konaní vedenom pod spis. zn. 7Cb/32/2015 porušené bolo.“

2. „Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Senica, aby v konaní vedenom pod spis. zn. 7Cb/32/2015 konal bez zbytočných prietahov.“

3. „Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000 EUR, ktoré je Okresný súd Senica povinný uhradiť sťažovateľovi do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. „Okresný súd Senica je povinný nahradiť sťažovateľovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, a to vo výške 675,43 €... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“»

II.

Právomoc ústavného súdu, relevantná právna úprava a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

8. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, III. ÚS 263/03, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06, III. ÚS 198/07, III. ÚS 79/2012).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

11. Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

13. Podľa čl. 47 ods. 1 charty každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.

14. Podľa čl. 47 ods. 2 charty každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom

zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

15. Podľa čl. 47 ods. 3 charty právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky v prípade, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

III.1 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní

16. Predmetom konania ústavného súdu je sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 32/2015. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude prerokovaná v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 27/07).

17. Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti prípisom č. k. Rvp 837/2020-19 z 25. mája 2020 adresovaným okresnému súdu vyžiadal spis okresného súdu sp. zn. 7 Cb 32/2015, ktorý mu okresný súd zaslal 29. mája 2020.

18. Ústavný súd z označeného spisu okresného súdu zistil, že žalobkyňa síce doručila okresnému súdu svoju žalobu 31. júla 2015, avšak sťažovateľ sa o priebehu súdneho konania dozvedel až po tom, čo okresný súd právoplatne ustálil otázku poplatkovej povinnosti žalobkyne. Konkrétne okresný súd prvý úkon vo vzťahu k sťažovateľovi vykonal

až 23. októbra 2017, keď mu doručil svoje uznesenie sp. zn. 7 Cb 32/2015 z 29. júna 2017, ktorým ho vyzval, aby sa v lehote 15 dní od jeho doručenia vyjadril k podanej žalobe, uviedol rozhodujúce skutočnosti, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a zároveň označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na označené uznesenie okresného súdu reagoval sťažovateľ svojím podaním, ktoré doručil okresnému súdu 7. novembra 2017, a jeho doplnením doručeným okresnému súdu 29. novembra 2017.

19. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 7 Cb 32/2017 z 8. marca 2018 vyzval žalobkyňu, aby zaujala svoje stanovisko k vyjadreniu žalovaného (sťažovateľa) zo 7. novembra 2017 a jeho doplneniu z 29. novembra 2017. Predmetné uznesenie okresného súdu bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené 20. marca 2018 a právny zástupca žalobkyne naň reagoval 4. apríla 2018, keď doručil okresnému súdu vyjadrenie žalobkyne z 3. apríla 2018.

20. Uznesením okresného súdu sp. zn. 7 Cb 32/2017 zo 14. mája 2018 bol sťažovateľ vyzvaný, aby predložil svoju dupliku k vyjadreniu žalobkyne z 3. apríla 2018. Sťažovateľ na uvedenú výzvu reagoval svojím podaním doručeným okresnému súdu 6. júna 2018.

21. Okresný súd 2. augusta 2018 nariadil vo veci pojednávanie, ktorého termín určil na 2. október 2018. Dňa 2. októbra 2018 sa uskutočnilo okresným súdom nariadené pojednávanie, na ktorom okresný súd ukončil dokazovanie a zároveň pojednávanie odročil na 6. november 2018 s tým, že právnym zástupcom strán sporu uložil povinnosť vzájomne si doručiť písomné dôkazné prostriedky a tiež doručiť si svoje vyjadrenia k týmto nedoručeným dôkazným prostriedkom.

22. Následne 6. novembra 2018 uskutočnil okresný súd vo veci ďalšie pojednávanie, ktoré ale bolo z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne odročené na 18. december 2018. Dňa 18. decembra 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré ale okresný súd odročil na neurčito, pretože sťažovateľ vzniesol proti veci prejednávajúcej sudkyňi námietku zaujatosti. Sťažovateľ 1. februára 2019 doručil okresnému súdu aj svoj návrh na prerušenie namietaného konania, ktorému okresný súd

vyhoveli uznesením sp. zn. 7 Cb 32/2015 z 25. marca 2019. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 31 Cob 58/2019 z 26. februára 2020 označené uznesenie okresného súdu o prerušení konania z 25. marca 2019 zmenil tak, že návrh sťažovateľa na prerušenie konania zamietol. Predmetné uznesenie bolo okresnému súdu spolu so súvisiacim spisovým materiálom doručené 20. marca 2020 a nadobudlo právoplatnosť 14. mája 2020.

23. V súvislosti so sťažovateľom uplatnenými námietkami proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní je potrebné uviesť, že z prehľadu procesných úkonov uskutočnených okresným súdom v označenom konaní vyplýva, že sťažovateľ mal nezanedbateľný vplyv na spomalení priebehu napadnutého konania, keď (i) okresnému súdu doručil návrh na prerušenie konania, ktorému síce okresný súd vyhovel, ale jeho právny názor na danú otázku bolo potrebné korigovať uznesením krajského súdu, rozhodovanie ktorého nepochybne významnejším spôsobom ovplyvnilo dĺžku napadnutého konania, (ii) ako aj tým, že počas ostatného pojednávania vo veci samej vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne. Uvedeným postupom sťažovateľa došlo k spomaleniu dovtedy plynulého tempa priebehu napadnutého konania oddialením nariadenia ďalšieho vo veci plánovaného pojednávania, prípadne k zmareniu meritórneho rozhodnutia okresného súdu.

24. V súvislosti s dôvodom odročenia ostatného pojednávania a následne vydania uznesenia o prerušení konania na návrh sťažovateľa ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľovi nemožno *a priori* vytýkať, že v priebehu konania využíva procesné nástroje, ktoré mu poskytuje súčasná právna úprava, pretože uplatňovanie týchto procesných prostriedkov slúži predovšetkým na ochranu práv strany konania, ktoré jej vyplývajú z právneho poriadku. Na druhej strane však v zásade nemožno prijať záver, podľa ktorého ak vec prerokujúci súd takému procesnému návrhu vyhovie, bude *ipso facto* zodpovedný za predĺženie stavu právnej neistoty, ktorý týmto postupom nastane vo sfére sťažovateľa. Ústavný súd považuje za potrebné tiež poukázať na to, že sťažovateľ napriek tomu, že namieta celkovú dĺžku konania a s tým spojený stav jeho právnej neistoty, sám žiadal prerušiť napadnuté konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 5/2019, a tým nie nezanedbateľným

spôsobom aj predĺžiť jeho celkovú dĺžku, čo v zásade môže signalizovať, že sťažovateľ zo subjektívneho hľadiska príliš intenzívne nepocit'uje ujmu spojenú s celkovou namietanou dĺžkou napadnutého konania.

25. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania veci neprehliadol, že napadnuté konanie čiastočne vo svojom úvode vykazovalo znaky nesústredného postupu vec prejednávajúcej sudkyne, ktorý musel byť korigovaný uznesením krajského súdu sp. zn. 21 Cob 152/2015 z 29. septembra 2016, ktorým došlo k zrušeniu uznesenia okresného súdu sp. zn. 7 Cb 32/2015 a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že išlo o pochybenie svojho druhu ojedinelé, ktorého účinok sa zásadným spôsobom neprejavil v subjektívnej sfére sťažovateľa. Navyše v danom prípade išlo o otázku, kde okresný súd posudzoval dôvodnosť oslobodenia žalobkyne od platenia súdneho poplatku za podanie žaloby, a teda o fázu konania, keď okresný súd nevykonával úkony vo veci samej. Z uvedeného dôvodu preto v čase do konečného vyriešenia predmetnej procesnej otázky na strane žalobkyne sťažovateľ nemal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, a preto ani nemohol pocit'ovať stav právnej neistoty v súvislosti s prípadným negatívnym výsledkom na jeho strane.

26. Ústavný súd v súvislosti s už uvedenými zisteniami poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

27. Ústavný súd s prihliadnutím na namietanú dĺžku konania, ako aj na jeho predmet – uplatnenie nároku na náhradu škody – a povahu (neprivilegovaný typ konania) v danej veci neposúdil postup okresného súdu v hodnotenom období ako porušenie sťažovateľom

označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože v jeho priebehu nenastali také skutočnosti, ktoré by výrazne ovplyvňovali stav právnej neistoty sťažovateľa, prispeli k jeho spomaleniu a ktoré by zároveň bolo možné pripísať na vrub okresnému súdu.

28. Opierajúc sa o tieto závery vo vzťahu k námietkam sťažovateľa o porušení ním označených práv, ústavný súd konštatuje, že okresný súd v doterajšom priebehu napadnutého konania postupoval v zásade plynulo a bez výrazných období dlhodobej nečinnosti. Ústavný súd zároveň nespochybňuje, že okresný súd mohol v priebehu napadnutého konania postupovať aj efektívnejšie, napriek tomu zastáva názor, že sťažovateľom namietaný postup okresného súdu nedosahuje v tejto fáze ústavnoprávny rozmer, a tak nie je reálne predpokladať, že po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie by bolo možné prijať záver o porušení obsahu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

III.2 K namietanému porušeniu čl. 47 charty postupom okresného súdu v napadnutom konaní

29. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania.

30. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

31. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

32. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

33. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený advokátskou kanceláriou, táto v časti namietaného porušenia čl. 47 charty nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

34. Sťažovateľ sa v časti petitu ústavnej sťažnosti síce domáha vyslovenia porušenia čl. 47 charty postupom okresného súdu v napadnutom konaní, avšak bez slovného pomenovania práv, ktorých porušenie namieta. Vzhľadom na to, že ustanovenia charty uvedené v čl. 47 v sebe zahŕňajú viacero práv, napr. právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom, právo na verejné a spravodlivé prerokovanie veci, právo na prerokovanie veci v primeranej lehote, právo na nezávislý a nestranný súd zriadený zákonom a pod., pre ústavný súd kvôli neurčitosti petitu v tejto časti nie je poznateľné, vyslovenia porušenia ktorého/ktorých z týchto práv sa sťažovateľ domáha. Navyše vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 47 charty absentuje aj akékoľvek odôvodnenie ústavnej sťažnosti, a to vo vzťahu k rozsahu jeho pôsobnosti vymedzenom v čl. 51 ods. 1 charty, keďže z obsahu ústavnej sťažnosti nevyplýva, že by okresný súd v napadnutom konaní vykonával únie právo, resp. konal v jeho rozsahu, a teda že by v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) skutkový stav veci prejednávanej okresným súdom v napadnutom konaní súvisel s únie právom (porovnaj napr. uznesenie Súdneho dvora z 12. novembra 2010 vo veci C – 330/10, Krasimir Asparuchov Estov a i. proti Ministerski sävet na Republika Bälgarija).

35. Uvedené nedostatky ústavnej sťažnosti v tejto časti bránia jej meritórnemu preskúmaniu.

36. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou. A tak ústavný súd nie je povinný nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa z úradnej povinnosti odstraňovať. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo iba formálnych náležitostí, ale obsahových náležitostí (neurčitý či nezrozumiteľný petit, absencia akéhokoľvek odôvodnenia v tejto časti), ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov tejto ústavnej sťažnosti.

IV.

Záver

37. Vychádzajúc predovšetkým zo skutočností uvedených v časti III.1 tohto uznesenia, ústavný súd konštatuje, že nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o možnej príčinnej súvislosti medzi sťažovateľom namietaným porušením základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Z uvedeného dôvodu ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

38. S ohľadom na dôvody uvedené v časti III.2 tohto uznesenia ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti namietaného porušenia čl. 47 charty predovšetkým s poukazom na jej neurčitosť a absenciu jej dostatočného odôvodnenia, ako aj so zreteľom na to, že sťažovateľ je „zastúpený erudovanou advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave“, ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

39. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu